בס"ד

תפזורת בנושא – הרב שלמה גורן ושחרור מערת המכפלה

א	מ	ה	ע	א	ר	ק	ג	ע	ד	ש	מ
ר	ס	כ	ע	נ	ד	ה	ב	י	ג	פ	ע
ק	ב	א	ו	כ	ג	י	ע	ר	ל	ר	ר
ת	ה	ר	ח	נ	ל	פ	ל	ה	י	א	ת
פ	ב	פ	ת	ו	י	מ	ע	א	ש	ע	ה
ח	א	ט	ק	ט	מ	ת	נ	ב	ר	כ	מ
י	מ	נ	ר	כ	ל	ז	ס	ו	א	ד	כ
י	ר	ה	ג	ב	ב	ר	ד	ת	ל	ח	פ
ש	פ	י	ב	ד	נ	א	ש	ו	ב	ש	ל
ר	ל	ח	ו	ז	י	פ	ק	ה	ש	ו	ה
ה	ה	י	ס	ת	מ	ו	מ	נ	ד	נ	ע
ע	ב	ס	ו	ד	ש	פ	ו	ת	צ	מ	נ

הגדרות:

העיר שבה נמצאת מערת המכפלה		מקום קבורת האבות	
כינוי לחברון: עיר ה-		איך ניסה הרב גורן לפתוח את השער (נשארו סימנים עד היום)	
כלי הרכב שבו נסע הרב גורן		הפרשה שבה מסופר על קניית מערת המכפלה	
סימנים לכניעה שהניפו תושבי חברון		מה רצה מאוד הרב גורן לתלות על מערת המכפלה	
מה נתן הרב לנער כדי שיראה לו את מקום מערת המכפלה		תאריך פטירת הרב גורן, לפני 22 שנה	

הרב גורן ושחרור מערת המכפלה במלחמת ששת הימים

לכבוד יום פטירת הרב גורן – כ"ד חשון, ערב ש"ק 'חיי שרה'

שאלתי את מפקד החטיבה "מתי אנו יוצאים לחברון? ברצוני לדבר עם החיילים בטרם יוצאים". "עליך לקום בשעה שלוש" – אמר – "כל החיילים יהיו מרוכזים ותוכל על גבי טנק, עם רמקול נייד, לדבר עם החיילים". ישנתי מ – 02:00 עד ל – 02:45. רק בסביבות 05:00 התאפשר לי לדבר עם הכוחות.

היה כבר אור, דיברתי עם כל הכוחות המרוכזים: "חיילים ולוחמים, **אנו עומדים היום לשחרר את העיר השנייה בקדושתה בארץ – ישראל – עיר האבות, עיר שבה מלכות דוד נוסדה, עיר האבות שקדושתה מיד אחרי ירושלים, והיסטורית, אף, קדמה לירושלים. בשם ה' תלחמו ותצליחו**".

עם הנהג שלי התחלתי לנסוע במכונית שלי, שהייתה מצוידת באזעקה. בעזרתה הצלחתי לעבור את כל המחסומים. ירדתי עם המכונית בליווי הג'יפ שלי. ראיתי טור של טנקים, של חי"ר, טור ג'יפים והסיירת, תוך שאני חולף על פניהם בהתקדם המכונית שלי לעבר חברון .

המשכנו ונכנסנו לתוך חברון. ומצאנו את עצמנו ברחוב הראשי של מבואות חברון. מכל המרפסות, הונפו סמרטוטים לבנים, סדינים לבנים, איש לא היה ברחובות, הם קבעו לעצמם עוצר.

אמרתי בלבי – **הדבר הראשון שעלינו לעשות זה לנסוע למערת המכפלה**. אבל שכחתי את הדרך אליה, במיוחד ששינו את הדרכים בתוך חברון. לפתע ניבט מבעד לחלון נער ערבי, אמרתי לו לבוא אלי. משהביע חשש פיתיתי אותו בשוקולד ושאלתי אותו היכן "קבר איברהים"? אמר לי שיראה לי את המקום, אך בקשני להחזירו לביתו, שכן, אלו רגעי עוצר. השבתי בהן. לקחתיו במכונית ונסענו הישר למערת המכפלה. **בהגיענו התרגשות גדולה אחזה בי.** עליתי עד למעלה בצד הצפוני של המערה – נתברר לי, שהשער סגור. דפקתי בדלת בחוזקה. הוריתי, "פתחו את הדלת". חשדתי שיש בתוך המערה ערבים. הם לא יפקירו את המערה וישאירוה ריקה כך.

שוב הוריתי "פתחו את הדלת", לא שמעתי כל מענה. **ואז פתחתי באש (=יריתי) על מנעול השער**. עד היום אפשר לראות את החורים על דלת השער שנורתה.

כך – חשבתי – נפרץ המנעול, אלא שהיו בריחים שמנעו את פתיחת הדלת. התחלתי לעשות סיבובים מסביב למערה שמא יימצא חלון, דרכו אוכל להיכנס. כל החלונות היו סתומים. כל סיבובי וחיפושי לא הועילו. שערים נעולים, סורגים מכל עבר, חיילי צה"ל עוד לא הגיעו, הייתי יחידי עם הנהג שלי.

רציתי, עד מאוד, לתלות דגל ישראל על מערת המכפלה. הגעתי לחברון בסביבות 06:00 בבוקר. הדבר נמשך עד קרוב ל 08:00 ועוד לא התפללתי ורציתי להתפלל בתוך המערה. סבלנותי החלה לפקוע. פתאום מצאנו ברזל שעמו נסינו להפיל את השערים. לא צלח הדבר בידנו. לבסוף שמענו טרטור של טנק. היה זה הטנק הישראלי הראשון. היה להם מוט ברזל. הוצאנו את השערים מציריהם והפלנום. מצאנו בפנים שני ערבים. אחד מחזיק צרור מפתחות גדול.

לקחתי את צרור המפתחות – השמור בידי – הנחתי תפילין ותקעתי בשופר. קראתי פרשת "חיי שרה" – פרשת קניית מערת המכפלה. בתום התפילה הגיעו שני שליחי ראש העיר הערבי, הוא מבקש להיכנע. **השבתי כי במערת המכפלה – מקום קדוש – אין אדם נכנע לאדם, כולנו נכנעים לקב"ה**.

פנינו לעירייה. ראש העיר והקאדי של חברון היו מצויים שם, כמו כן, מזכיר העירייה, בנוכחות חיילים, מנסחים את כתב הכניעה. ניסחו אותה בערבית. משתרגמה לאנגלית – לא מצא הנוסח חן בעיניי שכן הדבר לא הזכיר כניעה ללא תנאי, ועל כן הוריתי לנסח כתב כניעה ללא תנאי. אמנם אין זה בסמכות של רב ראשי לצה"ל לנהל דו שיח בהקשר לכניעה אלא

שהייתי בעל הדרגה הגבוהה ביותר. על כל פנים שמעו לקולי, לא נשאלה שאלה מעין זו כמו בידי מי הסמכות. **היינו בתקופה מיוחדת במינה: שבנו לחבלי ארץ אבות.**